

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 71. Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos: Responsa ad proposita dubia. — 72. Resolucije VI. mednarodnega kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani (od 25. do 30. julija 1939). — 73. Misijonski praznik. — 74. Gratiarum actio Ordinarii. — 75. Molitve za ohranitev miru. — 76. Matični podatki v naborniške svrhe. — 77. Račun kn.-šk. dijaškega semenišča Maximilianum-Victorinum v Mariboru od 1. avg. 1938 do 31. jul. 1939. — 78. Objave. — 79. Slovstvo. — 80. Osebna naznanila.

71.

Pontificia Commissio

ad Codicis canones authentice interpretandos.

Responsa ad propositia dubia

Emmi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I — De Episcopo proprio Sacrae Ordinationis

D. I. An laicus, qui a proprio Episcopo ad primam tonsuram promotus sit in servitium alius determinatae dioecesis de consensu huius Episcopi, huic dioecesi incardinatus sit ad normam canonis 111 § 2.

R. Affirmative.

D. II. An Episcopus dioecesis, in cuius servitium laicus ad primam tonsuram a proprio Episcopo promotus fuerit, illi iure proprio et exclusivo ordines conferre aut litteras dimissorias dare valeat ad normam canonis 955 § 1, licet ipse in eadem dioecesi domicilium nondum acquisiverit.

R. Affirmative.

II — De religiosorum saecularizatione

D. Utrum verba loci Ordinarius, de quibus in canone 638, designent Ordinarium loci commorationis religiosi, an Ordinarium loci domus principis.

R. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

III — De habitu et insignibus confraternitatum

D. An vi canonis 714 confraternitas de licentia Ordinarii loci immutare possit proprium habitum vel insignia, quin amittat iura et privilegia praesertim praecedentiae et indulgentiarum.

R. Affirmative, salvis tamen legibus liturgicis.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 24 mensis Iulii, anno 1939.

M. Card. Massimi, Praeses.
L. ✚ S. I. Bruno, Secretarius.

Resolucije VI. mednarodnega kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani

od 25. do 30. julija 1939.

1. Kongres Kristusa Kralja opozarja svet na duhovno krizo, izviračojo iz vedno večjega razkristjanjenja in na njene usodne posledice v vsem življenju današnjega človeka. Da se ta kriza ozdravi, zahteva kongres, naj se človeška družba zopet pokristjani in prešine s Kristusovim duhom.

2. KKK se zaveda, da izvira razkristjanjenje sveta več ali manj tudi iz krivde krščanstva, ki je oslabelo v delavnosti in izgubilo na privlačnosti. Življenje v širokih slojih kristjanov obstaja le preveč v samih navedah brez duha, je zadovoljno z zgolj zunanjimi oblikami, išče le uživanje in deloma daje celo pohujšanje. Zato ima KKK vsestranski prerod krščanskega ljudstva, ki sega globoko, za prevažno zahtevo našega časa.

3. Pomen in namen te krščanske verske obnove mora biti ta, da se v vseh krščenih razvije Kristusovo življenje v vsej polnosti na globoko in široko.

4. KKK priporoča, naj se uporablajo vse neposredne in posredne metode in nova pota, ki služijo tej bistveni in vsestranski krščanski obnovi.

5. Največ uspeha za to obnovo pričakuje KKK od skupin apostolov, vzgojenih v evangeljskem duhu in hkrati zasidranih v liturgičnem življenju Cerkve, popolnoma prešinjenih s Kristusovim duhom. Ustanovijo naj se v vsaki župniji, da bodo same po sebi postale kvas skladno rastoče obnove krščanske družbe.

6. Zdrava in zares živa jedra Katoliške akcije bodo po prepričanju kongresa najzanesljiveje zrasla, če se v laikih znova zbudi zavest, da so v sv. krstu postali živi udje skrivenostnega telesa Kristusovega, če bodo vsi, ki so po krstu in birmi poklicani k splošnemu duhovništvu, dobivali od oltarja moč za aktivno življenje s Cerkvijo, predvsem za aktivno sodelovanje pri sv. liturgiji.

7. KKK vidi najnajnejšo sodobno nalogo Cerkve v tem, da si vzgoji nov krščanski rod, ki se bo z mladostnim ognjem sam odločil za Kristusa, si Njega vzel v svoje vsakdanje življenje in to prepojil z evangeljskimi načeli.

8. KKK upa, da bo mogoče najhitreje vzgojiti tako novo Kristusovo mladino s tem, da se primerno upošteva naravni idealizem mladine, da se ji izkazuje zaupanje, da se katoliški mladini poverijo naloge, ki se bo zanje rada zavzela, prav posebno pa s tem, da jo navdušujemo in pozivamo k osvojitvi sveta za Kristusa Kralja. Katoliška mladina bo morala dobiti temeljiti in za svojo razvojno stopnjo primeren verski pouk. Trajno ji je treba izkušnje in vodstva cerkvene avtoritete. Pri tem bo mladina priznavala duhovnike za voditelje s toliko večjim veseljem in zaupanjem, kolikor bolj se ji bodo bližali kot prijatelji, zlasti pa, če bodo skušali nanjo vplivati s svojim apostolskim zgledom.

9. KKK jemlje z veseljem na znanje, da v mnogih deželah delajo katoliški izobraženci za versko obnovitev. Za posebno važno smatra, da se duhovniki in laiki na enak način kar se da temeljito izobrazujejo za svoj poklic in v znanstvenem delu ter duhovnem življenju tekmujejo z najboljšimi svojega naroda.

10. KKK opozarja vse narode na veliko škodo, ki preti veri in nравnosti, zlasti mladine, od uživanja želnosti našega časa in zlasti od alkoholizma. Nujno poziva k uspešnemu pobijanju alkoholizma in priporoča, naj se ustanavljajo skupine apostolsko usmerjenih katoličanov, duhovnikov in laikov, ki z zgledom prostovoljne zdržnosti od opojnih pijač skušajo odpraviti pivske razvade in tako dajejo mladini in vsem ogroženim oporo in lep zgled.

11. KKK priporoča katoličanom vseh dežel, naj se vsako leto v postnem času en teden odpovedo vsem užitkom in, kar s tem prihranijo, darujejo za dobrodelne ali misijonske namene Cerkve.

12. KKK zahteva, naj se krščanska obnova dosledno izvaja in kaže v temeljiti nравni obnovi po Kristusovih načelih na vseh področjih življenja; v prvi vrsti, da se uresniči socialna pravičnost v gospodarskem in javnem življenju, da se uveljavijo večna načela evangelija v življenju posameznikov, a tudi pri urejanju razmer med socialnimi sloji, stanovi, plemeni, narodnostmi in ljudstvi.

13. KKK zahteva, da se poglobi in okrepi zavest vzajemne skupnosti vseh posameznih kristjanov pa tudi vseh katoliških organizacij in ustanov, ki naj se kaže predvsem v načrtнем medsebojnem podpiranju vseh idej, koristi in del katoličanov.

14. KKK vidi v prepričanju, da smo v enem nebeškem Očetu in enem Odrešeniku enotna družina, temeljno in zveličavno idejo; zato poziva katoličane vseh narodov, naj brez škode za neomahljivo zvestobo do lastnega naroda in države izkoristijo to navduševalno geslo in zbirajo vse dobromisleče.

15. KKK pozdravlja vse človeške iznajdbe, ki imajo po božji volji ta namen, da ljudi in narode med seboj zbližujejo, obsoja pa raznovrstno zlorabo radia, kina in tiska, ki delajo ne za zbliževanje, ampak za razdor med narodi.

16. KKK izraža svoje prepričanje, da se bo mogoče lotiti važnih katoliških nalog le tako, če bodo pri njih katoliški laiki kar najbolj aktivno sodelovali. Te naloge so, da v vsa življenjska področja prodre Kristusov duh, da se ostvari krščanska kultura in da se moderni tehnični pomočki uporabijo v poslanstvu Cerkve.

17. KKK sklene, da zaprosi sv. Očeta, naj si osvoji ustanovo kongresov Kristusa Kralja s tem, da sam imenuje pripravljalni odbor, ki bo prirejal te kongrese.

18. KKK naroča stalnemu odboru, naj ustanovi za te kongrese širši delovni odbor, katerega člani bodo hoteli sodelovati pri delu za Kristusa Kralja in bodo pripravljeni plačevati letni znesek najmanj 10 švicarskih frankov, da se s tem delo stalnega odbora postavi na trden temelj.

19. Katoličani, zbrani na 6. mednarodnem kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani iz najrazličnejših narodov sveta, so z veseljem sledili pozivu sv. Očeta k molitvi za mir in slovesno obljudljajo, da bodo povsod z molitvami, žrtvami in delom sodelovali, da se človeštvo ohrani mir.

73.

Misijonski praznik.

Misijonska nedelja je praznik Kralja miru, ki vabi vse narode, da vstopijo v Petrov hlev in se združijo med seboj v ljubezni in edinstvu, ker so udje skravnostnega Kristusovega telesa. Čeprav nam doni na ušesa od vseh strani rožljanje orožja in bi se zdelo, da zdaj ni čas za misijonsko delovanje, ne smemo pozabiti, da nas ljubezen do Kristusa prinuja in sili, da šrimo posebno sedaj z vso vnemo Njegovo kraljestvo na zemlji.

Nikdar še ni bila misijonska armada tako dobro organizirana in tako številna kakor danes, saj šteje 266.000 misijonskih delavcev: duhovnikov, bratov, katehistov. Pa tudi še nikdar ni bilo misijonsko polje tako zrelo za žetev, kot danes. V enem samem letu je število katolikov naraslo za 440 tisoč vernikov, v Aziji za 212.000. V zadnjem desetletju je število katolikov v misijonskih pokrajinih naraslo za skoraj sedem milijonov, torej za več, kakor je katolikov v Jugoslaviji. Za te množice je treba mnogih cerkva, šol, bolnic, duhovnikov, misijonskih bratov in sester, katehistov itd. Toda pred vratmi cerkve še čaka cela milijarda ljudi v Aziji, v Afriki pa 150 milijonov, na nove misijonarje, cerkve itd. Pot med te množice je skoraj povsod odprta in prosta in treba je, da kličemo z vso gorečnostjo h Gospodu, da naj vzbudi novih delavcev za svoj vinograd.

Misijonska nedelja je določena od sv. stolice za to, da dušni pastirji vžgejo v srcih znova misijonski ogenj in da vse vernike združijo v veliki misijonski armadi Družbe za širjenje vere, ki naj moli, daruje, žrtvuje za misijone in misijonarje, da širijo bolj kot kdaj Kristusovo blagovest med neverniki.

Vsi častiti gospodje duhovniki so iskreno naprošeni, da z isto in še večjo gorečnostjo kot doslej skrbno pripravijo praznovanje misijonske nedelje in jo slovesno obhajajo.

V nedeljo, dne 15. oktobra t. l., naj bi se iz vseh prižnic oznanilo:

1. da bo 22. oktobra misijonska nedelja;
2. da se bo vršila tridnevna priprava (19., 20. in 21. oktobra) z blagoslovom, molitvijo za misijone iz cerkvenega molitvenika in kratkim misijonskim nagovorom;
3. na predvečer, dne 21. oktobra, naj daljčasno zvonjenje opozarja na misijonsko nedeljo;
4. verniki naj sprejmejo svete zakramente za misijone;
5. na misijonsko nedeljo bodo misijonske pridige; vse zbirke tega dne naj veljajo za DŠV;
6. ves dan bodi izpostavljen sv. Rešnje Telo in popoldne naj se opravi molitvena ura za misijone.

O prilikli misijonskega praznika naj blagovolijo častiti gg. duhovniki pregledati in urediti znova DŠV, da bo pravilno organizirana v njihovih župnijah. Sotrudniki in sotrudnice naj se znova opozarjajo, da od svojih desetnij mesečno pobirajo dinar ali pol dinara.

Načelo za letošnje leto nai bo: Vsaka župnija naj zbere tekom leta toliko dinarijev, koliko je vernikov.

Naša misel nikakor ni drzna, ker v našo veliko radost v lavantinski ſkofiji miločina za DŠV raste od leta do leta. Tako znaša zbirka lansko leto din 88.183.25.

Vodstvo DŠV bo začetkom oktobra poslalo vsem župnijam potrebne tiskovine (plakate, statistiko, osnulke za pridige in razne misijonske brošure) ter prosi čč. gg., da blagovolijo:

1. organizirati razprodajo misijonskih publikacij;
2. nerazpečano vrniti na škofijski ordinariat v Ljubljani;
3. nakazati zbirko misijonske nedelje po položnici Misijonske zveze lavantinske duhovščine, ček. rač. 13.940, na škofijski ordinariat s točno oznako, koliko znaša zbirka za DŠV in koliko izkupiček za razpečane publikacije, kakor bo na položnici označeno.

74.

Gratiarum actio Ordinarii.

Ad dies 1., 15. et 29. Augusti anni currentis a carissimis meis sacerdotibus, tam saecularibus quam regularibus, permultae mihi venerunt et scriptae et orales congratulationes cum prosperitatis votis et piae orationis pro me nuntiis. Ob officii mei occupationes non potui singulis rescribere. Velint, ad quos pertinet, cuncti hac via recipere grati mei animi sensa, quibus Deum Optimum Maximum rogo, ut illis large retribuat caritatem sua caritate et gratia.

Gravibus hisce temporibus eo magis oremus pro invicem, ut salvermur!

Maribor, festo SS. Angelorum Custodum 1939.

† Ioannes Joseph,

75.

Molitve za ohranitev miru.

1. Okrožnica z dne 2. septembra 1939:

Dekanijskim uradom.

Od dneva, ko dobijo duhovniki to obvestilo, naj z a č a s n o poleg doslej zapovedanih molitev pri vsaki sveti maši še dodajo »Oratio pro pace« ob dnevih, kadar rubrike to dopuščajo.

Ob nedeljah, ko je »Oratio pro pace« že itak zapovedana, naj se pri službi božji skupno z verniki še opravi »Molitev za mir« (Cerkveni molitvenik str. 266).

O tem odloku naj se obvestijo vsi duhovniki tamkajšnje dekanije.

2. Okrožnica z dne 26. septembra 1939:

Župnijskim uradom, predstojništvom samostanov in cerkvenih zavodov.

Ves mesec oktober naj se v župnijskih in samostanskih cerkvah ter v cerkvah ali kapelah cerkvenih zavodov vsa rožnovenska pobožnost opravlja za ohranitev miru.

Vsek dan naj se po sveti maši, med katero se moli sveti rožni venec, po lavretanskih litanijah dostavi »Molitev za mir« (Cerkveni molitvenik str. 266). V isti namen naj se v mesecu oktobru darujejo vse druge pobožnosti in na praznik Kristusa Kralja naj se opravi pred izpostavljenim Najsvetijšim molitvena ura. Verniki naj se k tem pobožnostim posebej povabijo.

Tuuradni odlok z dne 2. septembra 1939 št. 2146 ostane v veljavi z izpreamembo, da se »Oratio pro pace« kot »pro re gravi« doda pri vsaki sveti maši po določbi rubrike v direktoriju za leto 1939, str. 9.

Župnijski uradi naj o odlokou obvestijo redovne hiše in cerkvene zavode svoje župnije.

Dostavek. Dekanijskim in župnijskim uradom se priporoča, da za ohranitev miru po svoji uvidevnosti prirejajo meseca oktobra ali pozneje devetdnevnice, tridnevnice in procesije doma ali k bližnjim cerkvam.

Tudi ob dnevih vednega češčenja presvetega Rešnjega Telesa v župniji naj bo posvečena vsa pobožnost ohranitvi miru.

Verniki, otroci in odrasli, zdravi in bolni naj se opominjajo, da v isti namen darujejo svoje zasebne in skupne domače molitve, svoja premagovanja in zatajevanja, svoje težave in svoja trpljenja ter sveta obhajila.

76.

Matični podatki v naborniške svrhe.

Ministrstvo vojske in mornarice je z odlokom od dne 14. jun. 1939 Dj. Br. 11.297/1 glasom poročila ministrstva za pravosodje od dne 19. jun. 1939 št. 58.025 objavilo naslednje:

»Vsak dušni pastir, katere koli veroizpovedi, je dolžan do 15. januarja dotičnega leta pristojni občini dostaviti seznam mladeničev, rojenih v letu, iz katerega se vrši rekrutovanje, po danem obrazcu.

Na isti način sestavljam duhovniki in občini izročajo posebne sezname mladeničev, ki v dotičnem koledarskem letu dopolnjujejo 18. leto starosti.

Duhovnik je dolžan za vsako moško osebo, starosti 19—55 let, ki potekom leta umrje, brez odlašanja dostaviti uradni mrtvaški list.

Potrebni podatki, ki jih cerkvene oblasti dajo občinam v svrhu sestavljanja rekrutnih seznamov, niso podvrženi taksi o zakonu o taksah. Razume se, da morajo cerkvene oblasti (uradi) pri teh podatkih vselej označiti, da so, v navedeni namen izdani, brez plačila takse.«

Edino le te zgoraj navedene odredbe so sedaj v veljavi; vsa prejšnja naročila, s katerimi so bila urejena ta in slična vprašanja, so izven moči.

Po prednjem voditelji župnijskih matic niso dolžni uradno (brez takse) izdajati občinam na njihovo zahtevo, v svrhu sestavljanja rekrutnih seznamov, obiteljskih izvestnic (družinskih izvlečkov).

Rojstne podatke (dan, mesec in leta) za vse moške člane zadruug (družin), stare 12 let in čez, pribaviti in oddati občinski oblasti, ima dolžnost starešina zadruge. Razume se, da izdajanje le-teh podatkov starešinam zadruug ni oproščeno pristojnih državnih in pisarniških taks.

Čeprav je zgornje popolnoma jasno, ravnajo vendar poedine občinske oblasti v praksi napačno in se posamični cerkveni uradi še zmeraj sklicujejo na odredbo gospoda ministra Dj. Br. 31.743 od 8. sept. 1924, ki je postavljena izven moči. Posli, ki so se z njo urejevali, se zdaj urejujejo z odredbami začasnega pravilnika o rekrutovanju mladeničev za stalni kader.

Iz tega razloga in, da se v bodoče ne bi postopalo slično, preko Službenega voj. lista št. 19 za 1. 1939, je pod št. 11.297 od dne 14. jun. 1939 objavljena zgornja odredba.«

O tem se v svrhu točnega ravnanja v zadevi obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije.

Račun**kn.-šk. dijaškega semenišča Maximilianum-Victorinum v Mariboru**

od 1. avg. 1938 do 31. jul. 1939.

	d i n a r j e v		d i n a r j e v
A. Prejemki:			
1. Stanje blagajne 31. jul. 1938	28.102.75	7. Kapela	955.50
2. Kn.-šk. ordinariat	36.000.—	8. Glasba	686.50
3. Prispevki gojencev	240.670.—	9. Knjižnica in čitalnica	3.265.75
4. Mensalia	18.060.—	10. Davki, pristojbine, zavarovalnina	5.514.—
5. Domače gospodarstvo	20.912.55	11. Hišni zdravnik	1.600.—
6. Darovi	17.035.—	12. Obrtinci: a) dimnikar	1.800.—
	Skupaj	b) klepar	2.504.—
	360.780.30	c) ključavnica	337.—
B. Izdatki:		d) mizar in tesar	1.734.—
1. Hraniva: a) meso	35.248.—	e) steklar	495.—
b) pecivo	3.308.50	f) pečar	16.448.40
c) mleko	19.082.—	g) zidar	1.958.—
č) špecerija	34.575.25	13. Domače gospodarstvo	11.633.—
d) moka, testenine	40.709.—	14. Pisarna	700.—
e) krompir, sočivje	23.241.60	15. Telovadno orodje	9.435.—
f) mast, olje	23.460.—	16. Razno	3.248.—
g) kuhinjske potrebščine	2.115.—		
2. Ravnateljstvo	22.500.—	Skupaj	360.780.30
3. Uslužbenci	33.100.—		
4. Sobna in kuhinjska oprema	23.836.—		
5. Drva in premog	27.894.70		
6. Električna luč	7.716.10		

V Mariboru, dne 12. avgusta 1939.

Dr. Aleksić Jakob, ravnatelj.

Objave.

Išče se: 1. Roj. in por. list Babnik Ivane, roj. okoli l. 1850, por. po l. 1876; in roj. list njenih staršev. — 2. Roj. list Pravić (Vratić, Bratić) Matija, roj. okoli l. 1830. — 3. Por. list Nemeč Andreja in Ane, roj. Kühli, por. med l. 1872—1875. — 4. Por. list Letonja Antonia in Neže, roj. Ilec, por. l. 1840—1850. — 5. Roj. list Ilec Neže, roj. okoli l. 1820. — 6. Roj. list Sachs (Lachs) Jozefa, roj. l. 1813 do 1833. — 7. Por. list Golob Jerneja in Lucije (Stoparin?), por. okoli l. 1862; in krstni list te Lucije, roj. med l. 1830—1842. — 8. Por. list Berglez Ivana in Terezije, roj. Motoh, por. okoli l. 1885; in krstna lista obej (Berglez Ivana, roj. med l. 1855—1865). — 9. Por. list Hojnik Jurija in Elizabete, roj. Kelbič, por. okoli l. 1845; in krstni list Hojnik Jurija, roj. okoli l. 1820. — 10. Por. list Horjak Antona in Julijane, roj. Kosmelj, por. okoli l. 1850. — 11. Roj. list Perne Rozalije, roj. l. 1861. — 12. Por. list Pšeničnik Florijana in Marije, roj. Vengušt, por. l. 1850—1860. — 13. Por. list Müller Janeza in Marije, roj. Grisol, por. okoli l. 1826. — 14. Roj. list Müller Janeza, roj. l. 1805, in Grisol Marije, roj. l. 1802. — 15. Roj. list Kotnik Marije, roj. okoli l. 1840; starši Franc in Uršula. — 16. Krstni list Stibene g Jožefa, roj. okoli l. 1751. — 17. Krstni list Andrejc Elizabete, roj. okoli l. 1790. — 18. Por. list Kofler Ferdinand in Marije, roj. Fleischmann, por. okoli l. 1830. — 19. Roj.

list Kofler Ferdinanda, roj. okoli 1. 1805, in Fleischmann Marije, roj. okoli 1. 1810. — 20. Roj. list Suppan Marije, roj. okoli 1. 1818; starši Franc in Ana, roj. Gangl. — 21. Roj. list Kraus Josipa, roj. okoli 1. 1799, in Vidmar Uršule, roj. okoli 1. 1806.

79.

Slovstvo.

Život blaženog Gracije iz Mula u Boki Kotorskoj, napisao Don Stjepo Vukašinović, župnik Mula, Kotor, Bokeška štampa, 1939.

Hozana Kotorka, Nikolaj Tavilić, Gracija iz Mula, trije hrvatski blaženi: prva dva že poznamo iz brevirja, življenjepis tretjega nam je napisal župnik mulski v lepi knjižici, obsegajoči 70 strani v osmerki. Bl. Gracija iz Mula je živel od leta 1438 do 1. 1508, doma je bil v Boki Kotorski, njegovo rodbinsko ime ni več znano, ker ga pisatelji imenujejo kratko Gracija iz Kotorja, oče in mati sta bila Benedikt in Dobra. Kot mladenič je vstopil v puščavniški red sv. Avguština in je živel najprej na gori Ortone pri Padovi, nato na otoku sv. Kristofora pri Benetkah; odlikoval se je z izrednimi čednostmi, njegovo svetniško življenje je bilo potrjeno s čudeži. Leta 1888 ga je papež Leon XIII. prištel blaženim.

Lepa knjižica bo vsakega, ki jo bo čital, razvedrila.

80.

Osebna naznanila.

Papeško odlikovanje. Sv. oče Pij XII. je imenoval s pismom z dne 16. avgusta 1939 za svojega hišnega prelata msgr. dr. Franca Ks. Lukmana, častnega kanonika lavantskega stolnega kapitla in vseučiliškega profesorja v Ljubljani.

Imenovanje. Za kn.-šk. duhovnega svetovalca sta bila imenovana: p. Gabriel Planišek O. F. M., gvardijan frančiškanskega samostana v Mariboru (4. oktobra 1939), in p. Alojzij Žužek D. J., zlatomašnik, rezidenca Družbe Jezusove v Mariboru (5. oktobra 1939).

Umeščen je bil za župnika na Zdolah g. Franc Časl, jun., kaplan pri Sv. Martinu pri Slovenjem Gradcu (1. septembra 1939).

Postavljen je bil za vikarja župnije Sv. Vida pri Ptiju p. Daniel Tomšič O. F. M. Conv., kaplan pri Sv. Petru in Pavlu v Ptiju (1. septembra 1939).

Prestavljeni so bili gg.: p. Alojzij Horvat, O. F. M. Conv., od Sv. Vida pri Ptiju (I.) k Sv. Petru in Pavlu v Ptiju (III.); p. Karol Jelušič O. F. M. Conv., župnijski upravitelj v Sv. Vidu pri Ptiju, k Sv. Petru in Pavlu v Ptiju (II.); p. Inocencij Kunčnik O. F. M. Conv. od Sv. Petra in Pavla v Ptiju k Sv. Vidu pri Ptiju (I.); p. Marijan Gajšek O. F. M. Conv. od Sv. Trojice v Halozah (II.) k Sv. Vidu pri Ptiju (II.) z delokrogom v Ptiju; p. Božidar Glavač O. F. M. Conv. iz Ptuiske gore k Sv. Trojici v Halozah (I.); p. Gavdencij Golob O. F. M. Conv. od Sv. Vida pri Ptiju (II.) na Ptuisko goro; Alojzij Kožar iz Trbovelj (III.) v Brežice; Ivan Kores iz Starega trga k Sv. Jakobu v Slov. gor. z delokrogom pri Sv. Magdaleni v Mariboru; Anton Orozel od Sv. Martina pri Šaleku v Slivnico pri Mariboru (II.); Jožef Luzionečič iz Slivnice pri Mariboru (II.) k Sv. Martinu pri Šaleku; Štefan Kušar od Sv. Magdalene v Mariboru k Sv. Lovrencu na Dravskem polju; Alojzij Breznik od Sv. Lovrenca na Dravskem polju v Sevnico ob Savi (I.); Viljem Videčnik, IV. kaplan v Trbovljah, za III. kaplana istotam; Jožef Škorjanc iz Sevnice ob Savi (I.) za IV. kaplana v Trbovljah z delokrogom v Hrastniku; Martin Uranjek iz Brežic k Sv. Jederti nad Laškim (1. septembra 1939).

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 6. oktobra 1939.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.
Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.